

Naar hos Ministeriet særligt har udbedt sig en Udtalelse om, hvilken Indflydelse en Nedsættelse af det samlede Lønningsbeløb fra 135,000 Rbd. til 124,600 Rbd. vilde have paa Kassen's Solbbarhed, skulle vi udtale, at det er saa langt fra, at denne Omstændighed vilde svække Solbbarheden, at den tværtimod tjener til at styrke den.

Dette vil være klart, naar det bemærkes, at de Tilskud, som bestaa af 5% af Lønningerne, ifkun udgjøre omtrent $\frac{1}{3}$ af de samlede aarlige Tilskud, naar $2\frac{1}{2}\%$ af Forestillingsindtagten medregnes. Heraf følger nemlig, at den Pensionsbyrde, som Kassen befries for paa samme Tid, som den mister visse Tilskud, er langt betydeligere end disses Værdi, da den Indtægt, som afhænger af Forestillingsindtagten, ikke forandrer sig ved, at det samlede Lønningsbeløb bliver ringere.

Det Samme vil forøvrigt ogsaa kunne ses ved at betragte Tavle 6. Lages nemlig Ex. 1, kunde det maasse synes, som om den Omstændighed, at denne Kunstner ikke var ansat, vilde medføre et Tab af 5,339 Rbd. (paa det Tidspunkt da han i Tavlen er tænkt affædiget); men erindrer man, at Kolonne B viser, at den Del af Feuen, som indvindes ved ham, er 10,549 Rbd., og at dette Beløb maa fradrages det tilfyneladende Tab, ses det tværtimod, at det, at han ikke var ansat, vilde forbedre Kassen's Status med 5,210 Rbd. Lages vi Ex. 4, vil der tilfyneladende være en Gevinst for Kassen af 3,503 Rbd., hvis vedkommende Stuepillerinde eller Sangerinde ikke hørte til Personalet; men dertil maatte da yderligere lægges 3,602 Rbd., som er $\frac{1}{3}$ af hendes Feu, og saaledes vil der udkomme 7,105 Rbd. som den Fordel, Kassen vilde have af, at hun ikke var ansat, og at det samlede Lønningsbeløb som Følge deraf var nedgaaet med 1,200 Rbd.

hvad her er sagt om disse Exempler, gjælder om dem alle, nemlig, at det er til Kassen's Fordel, naar Lønningsbeløbene ere lavere.

Naar vi i det Foregaaende have udtalt, at der er tillagt Fonden vel rigelige Midler, skulle vi sluttelig endnu kun bemærke, at, da Theatret efter Udkastet paatænker at skaffe sig fornøden sagtyndig Assistance, være vi ingen Betænkelighed ved Bestemmelserne om, at der, naar Fondens Status tillader det, undtagelsesvis efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelser tillægges enkelte Embedsmænd i Kunstfagene og een Embedsmand i Theatrets Kontor samme Pensionsret som de feuberettigede sceniske Kunstnere, samt at der undtagelsesvis kan tillægges Tilskadekomne en midlertidig Understøttelse."

Ved saaledes tjenstligt at meddele Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Foranstaaende, tilføjer man, at Bestyrelsen tiltræder denne de mathematikkundige Medlemmers Udtalelse."

Derhos har Ministeren tilsendt Udvalget følgende Skrivelse af 25de November 1874 til Theatrets Chef, undertegnet af 127 Medlemmer af det ved Theatret og Kapellet ansatte Personale:

„Da vi med Raastjønneelse have set, at Kirke- og Undervisningsministeriet har optaget det fornødne Forslag i Finantsudkastet for 1875—76, sigtende til at erholde den ved kongelig Resolution af 23de Juni 1873 allernaadigt approberede Plan for en Alderdomsforsørgelse for det samlede Theater- og Kapelpersonale billiget af Rigsdagen, og da vi Alle ere enige i at slutte os til denne Plan, medens i sin Tid kun en Gnefte af os (der har medunderskrevet her) har troet at kunne gaa ind paa de ved Regulativet af 5te December 1870 Personalet kun delvis tilbudne kontraktlige Engagements med dertil hørende Alderdomsforsørgelse, tillade vi os herved at bede Theaterchefen om at bringe denne vor Udtalelse til Ministeriets Kundskab og i Forbindelse dermed at anmode Ministeriet om at ville meddele Finantsudvalget, hvad der saaledes med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen er vort enstemmige Saab og Onske, forinden Finantsloven kommer til 2den Behandling i Folkethinget."

Efterat Udvalget foran har fremsat de væsentligste af de Spørgsmaalet vedrørende Afgifter, skal man bemærke Følgende:

Da Finantslovens Bestemmelser om Indgaaelsen af femaarige Kontrakter og Tilskud til Alderdomsforsørgelse udgjorde en Del af det Forslag, som angaaende Theatrets hele Forhold fandt Rigsdagens Billigelse i 1870—71, burde Ministeren efter Udvalgets Formening ikke have søgt disse Bestemmelser ændrede uden forudgaaet Forhandling med Rigsdagen.

hvad den som Bilag I. ansførte Plan til en Alderdomsforsørgelse angaar, tror Udvalget ikke, lige overfor det almindeligt nærede Onske i denne Retning, at burde fravaade at yde det forlangte